

inden for en afstand af 100 m fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder, for så vidt angår gadestrækninger, tilsvarende anvendelse med hensyn til den, overfor hvem stk. 1 i oftere gentagne tilfælde er bragt i anvendelse.“

Den gældende bestemmelse i politivedtægtens § 9 er af Københavns politi i et vist omfang anvendt over for mandlige prostituerede, der har fået påbud om ikke at tage ophold på visse gadestrækninger m. v. i den indre by.

II. Retsstillingen efter en eventuel ophævelse af § 230.

Også efter en eventuel ophævelse af § 230 vil homoseksuelle forbindelser med *personer under 18 år* stadig være kriminaliseret gennem bestemmelsen i § 225, stk. 2. For så vidt angår prostitutionsforhold ville ændringen imidlertid indebære, at strafansvaret fremtidig *alene* ville påhvile betaleren. Eventuel indgriben over for den prostituerede ville normalt kun kunne ske på grundlag af lov om børne- og ungdomsforsorg (lov nr. 193 af 4. juni 1964), jfr. navnlig denne lovs §§ 27-28. Over for den mest åbenlyse del af prostitutionen ville dog tillige de nævnte beværterlovs- og politivedtægtsbestemmelser kunne bringes i anvendelse.

Over for *personer mellem 18-21 år* ville alene homoseksuelle forførelsesforhold være strafbare, og strafansvaret ville i prostitutionsforhold også her kun påhvile betaleren. I tilfælde, hvor den prostituerede er *over 21 år*, ville forholdet for betaleren i alle tilfælde være straffrit. En indgriben over for en prostitueret over 18 år ville kun undtagelsesvis kunne ske på grundlag af loven om børne- og ungdomsforsorg, jfr. denne lovs § 29. Såfremt den prostituerede er uden lovligt erhverv, ville straffelovens § 199 derimod kunne bringes i anvendelse, ganske som med hensyn til anden prostitution. Med hensyn til muligheden for at benytte beværterloven og politivedtægtsbestemmelser henvises til bemærkningerne ovenfor.

Det skal blot tilføjes, at betalingsmodtageren naturligvis vil kunne afhøres som vidne under en sag mod en person, der er sigtet eller tiltalt for strafbart forhold.

III. Retsstillingen i Norge og Sverige.

Med hensyn til stillingen i Norge og Sverige kan man i det væsentlige henvide til bemærkningerne i den ovenfor nævnte betænkning om foranstaltninger til bekæmpelse af prostitutionen s. 84-86. Som baggrund for straffelovrådets vurdering skal dog anføres følgende:

1. *Norge.* Som nævnt i betænkningen foreslog det norske straffelovråd i en betænkning fra 1953, at den gældende bestemmelse i den norske straffelovs § 213, der generelt fastsætter straf for „utuktig omgængelse mellom personer av mannkjønn“, blev ændret, således at bestemmelsen fik følgende indhold:

„Med fængsel inntil 2 år straffes person over 18 år som foretar utuktig handling med en annen av samme kjønn under 18 år. Straffen kan falle bort når de to personer er omtrent jevnbyrdige i alder og utvikling. På samme måte straffes person over 21 år som

1. foretar utuktig handling med en annen av samme kjønn mellom 18 og 21 år som står i avhengighetsforhold til ham, eller
2. forleder en annen av samme kjønn mellom 18 og 21 år til utuktig handling med seg, eller
3. fremmer en annens utuktige handling med person av samme kjønn under 21 år.

Har gjerningsmannen trodd at den annen var over den alder som her er nevnt, men ikke vist tilbørlig aktsomhet i så måte, er straffen fængsel inntil 6 måneder.“

Straffelovrådet foreslog endvidere som ny bestemmelse (§ 379):

„Med bøter eller fængsel inntil 3 måneder straffes den som er med på å lede en forening eller annen sammenslutning eller et møte eller en annen sammenkomst som særlig er beregnet på tilslutning av homoseksuelle personer, uten at det føres forsvarelig kontroll for å hindre at personer under 21 år får adgang.

Har sammenkomster som nevnt i første ledd ført til at personer under 21 år har tilhold i eller utenfor lokalet, straffes på samme måte den som iverksetter, leder eller gir husrom for slige sammenkomster på